

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

5tò. Resuscitatio filiæ Jairi, aliáque miracula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

In Galilæorum properando littora velis.
 O Divine veni contriti cordis amator!
 Ostia cordis ego sincerâ mente repandam
 Nobilibus monitis: noli transire! parabo
 Hospitium, digno cordis penetralia fletu
 Purificabo, veni! solus mihi sufficis hospes.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO QUINTA.

S. LUCAS CAP. 8.

Et ecce venit vir, cui nomen Jairus, & ipse Princeps
 Synagogæ erat: & cecidit ad pedes Jesu, rogans eum
 ut intraret in domum ejus, quia unica filia erat ei ferè annu-
 rum duodecim, & hæc moriebatur. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, sanata muliere
 duodenni sanguinis profluvio, filiam Jairi Archisynagogi
 mortuis resuscitat; duobus surdis auditum reddit; multum
 Daemonium ejicit; & severâ adscribas & Phariseos adhorta-
 tione eorum mores perstringit.

Lux sacra, quam temerè regio Gerasena remissa
 Ad te fausta novo Galilæa revertitur ortu.
 Felix & nimium felix, si rite lucernis,
 Quæ tibi præ reliquis terrarum gentibus ardent
 Utaris! cives Galilæi currite! vestris
 Ad Mare Salvator turbas hortatur in oris.

Matt. 9. Vir primæ classis, quem Pagina sacra Jairum
 Luc. 8. Nominat, excelsum Synagogæ Culmen, in urbe
 Audierat Christum Gerasæ regione reversum,
 Cùmque venenosâ duodennis filia febrim
 Tosta, sub extremo traheret luctamine vitam;
 Ad Mare festinus contendit, ut inde reportet
 Auxilium Domini pro decumbente puellâ.
 Vir prostratus humi, multoque dolore repletus

Implorat; Christum, morienti vellet adesse
 Filiolæ, medicâque manu depellere morbum.
 Promptus in auxiliis Christus comitatur euntem;
 Sed dum progreditur, circumflua turba premendo
 Impediebat iter: mulier permixta catervæ
 Sanguinis effluvium duodenos passa per annos
 Accedit propiùs, fidei spe freta, futurum,
 Ut solus chlamydis contactus triste cruoris
 Profluvium fanet; subitam muliercula sensit
 Auxiliantis opem. Christus, licet omnia sciret,
 Inquit, quis eum tetigisset; magna, reponunt
 Discipuli, nos turba premit: me fœmina quædam,
 Respondet, tetigit: mulier turbata timore
 Exorat facti veniam, queriturque, quod annis
 Pluribus (expenso, quidquid fortuna dedisset,
 In Medicos) sperâisset opem; sed semper acerbo
 Accrescente malo misera evafisset; & orat,
 Ut quia sentiret languoris dulce levamen,
 Non dedignetur salvam servare. Magister:
 Filia te sanam fecit fiducia, vade.
 Interea, quod sit tranquillâ morte soluta
 Filia, notificat famulorum turba Jairo.
 Hæc mala, Christus ait, jubeo, desiste vereri:
 Sit tibi firma fides, curamque relinque Supremo.
 Dimissis igitur turbis, comitante Simone
 Et Zebedaiadis, intravit tecta Jairi.
 Sed cum plaga recens; & adhuc in vulnere primo
 Plangeret orba domus, lacrymas suspendere suadet,
 Dum pupam dormire refert: sed quolibet illum
 Deridente, statim patrem matremque puellæ
 Cum tribus his sociis, ubi mortua nata jacebat,
 Deducit, dicens defunctæ: *Cumi Talitha!*
 Quod Latio sermone sonat quasi: Surge puella.

Con-

Confestim defuncta movet sua brachia , surgit
 Ambulat, & vegeto gaudet rediviva vigore,
 Hanc dapibus refici mandat Salvator, & urget
 Totius facti seriem celare. Jairo

Profuit alma fides, quâ deficiente careret
 Auxilio. Nunquid dum nocte dièque fatigo
 Numina, dum cunctas supplex provolvor ad ara
 Dum Sacramentum Domini præsentis adoro,
 Audior? haud quaquam, nisi sit fiducia ducti
 Post opus eximium, quod non domus una,
 Admirabatur vicinia, deserit ædes (omni)

Principis Hebræi, cupidus Divina docendi
 Ad Pelagi fluctus, animarum summus amator
 Offenditque duos oculorum luce carentes,
 Hi fidis ducti manibus, post terga Magistri

Matt. Vociferabantur: Davidis maxime Fili!

9. Aspice nos miseros, oculorum lumina præbe
 Christus inauditos linoquit, dum tecta subisset
 Tunc accedentes admittit, opemque petentes
 Creditis ergò, inquit, per me vos posse juvari
 Dumque faterentur, se credere corde fideli,
 Quòd sibi nulla manus, nisi Christi, ferre saluten
 Possit, ad acclines accedit, lumina tangit,
 Et jubet, ut videant, sicut se credere sponden
 Dixerat, et subito ciliorum pelle solutâ,
 Se produnt oculi, radiant, objectaque claro
 Singula percipiunt visu. Miracula terrent
 Astantes; & quò Jesus vehementius urget,
 Ut celentur, eò manifestius illa per omnes
 Dilatant vicos: hinc publica fama celebrat,
 His vix dimissis adducunt Dæmone mutò
 Obsessum. Miris hac tempestate tenebris
 Obscurata fuit totius machina Mundi:

Ner

Nemo recognoscit Divini luminis ortum,
 Sed, quasi bubones cæci, miracula Christi
 Tanta putant nasci Stygiâ genitrice Megarâ.
 Hinc, cum Salvator Stygium de corpore spectrum Matt.
 Ejiciens, mutæ solvisset vincula linguæ, 2.
 Et Cœli Domino grates deferre juberet Luc.
 Sanatum, bonus ille cliens ex corde Magistri 11.
 Paruit imperio: sed grex Pharisæicus audet
 Persuadere suis, non ex virtute Supremi
 Numinis illa geri; sed quod per jussa supremi
 Dæmonis ejiceret fictâ virtute minores.
 Ostendat, si magna potest, miracula soli
 Adscribenda Deo, dicunt. Ergone (Redemptor
 Ad populum conversus ait) dissensio, mater
 Bellorum, Stygii turbabit regna Tyranni?
 Quæ ratio solidare potest, quod Lucifer Orci
 Rector, & indomiti primus protector Averni
 Sæviant in proprias, veluti sua membra, phalanges?
 Absit hiulca loqui: Cœli virtute repello,
 Atque Dei digito Stygias extermino larvas.
 Hinc scitote, sacro Cœlestia regna favore
 Ad vos salvandos propiùs venisse. Profectò
 Si vir robustus multis circumdatus armis
 Aggreditur, superatque virum, tunc victor onu-
 Prostrati gaudet spoliis, ac diripit arma. (stus
 Qui non est mecum, contra me militat hostis;
 Quique simul mecum spicas non colligit, ille
 Dissipat. Obsessis dum spectra maligna fugantur
 Artibus humanis, inaquosa per arva vagantur,
 Anxia quæsitum, loca quæ sint apta quieti:
 His minùs inventis ad cognita tecta prioris
 Hospitii redeunt; & dum purgata nefandis
 Sordibus inveniunt, pejores denuo septem

Assu-

Assumunt secum Furias, ac tecta subintrant, Nam
 Infortunati, qui tali sorte premuntur! Post
 Ex turbis quædam verbis attentior, altâ Filiu
 Voce peroranti respondet fœmina: Certè Cum
 11. Felix illa parens, quæ te produxit in Orbem, Con
 Uberibusque suis lactavit! vocibus istis Aspe
 Auditis subdit Dominus: Quin imò beati, Cord
 Qui Cœli monitis parent, memorique reponi Delic
 In fundo cordis solidæ documenta salutis, Vos
 Auscultemus eis devotâ mente, sodales, Desp
 Quæ pro Divino nobis solamine Christus Sed
 Mirâ voce refert, dum prædicat esse beatos, Hoc
 Quos neque divitiæ capiunt, nec turpia carni Obji
 Gaudia, nec tumidi splendor titillat honoris, Duri
 Sed quos Divini recreant præconia verbi. Audi
 Hæc animis inserta beant; hæc magna bonor Ex t
 Præmia progenerant: quidquid temeraria no Vos
 Largiri fortuna potest, hæc sola trophæis Quæ
 Innumeris superant; sunt cætera fluxa, cadu Expl
 Ac, velut obscurâ nitidis lampyrides alis Hoc
 Nocte micant, clarâ disparent luce diei, Desp
 Monstrantes proprium patefactâ fraude colorem Noli
 Sic bona se produnt fugiuntque nitentia fortit Obse
 Mentitâ specie Procul hinc phantasmata vulgi Spiri
 Te sequar ô Jesu! tua dogmata sola verebor, Judi
 Donec ad optatum veniat mea cymbula portu Atqu
 Accrescunt turbæ; placidoque fluentia cursu Fulm
 Verba movent populum: sed in ipsos fulmine Innu
 12. Invehitur Scribas, clamans: ô adultera Patrum (a) Sub
 Luc. 11. Progenies! quò stulta ruis? vis signa videre Con
 11. Approprianda Deo? nunquam majora patra App
 His, quæ post modicum finita tragœdia vitæ Sed
 Gentibus attonitis referet per climata! Mundi Disc
 Na

rant, Nam veluti Jonas ex ceti ventre redibat
 Post tres auroras ; sic vult sub rupe sepultus
 Filius! Excelsi vacuo remeare sepulchro.
 Cum suprema dies coram Censore tremendo
 Constituet populos, durissima, rupibus ipsis
 Asperiora, queunt hujus confundere gentis
 Corda Ninivitæ; siquidem monitore Prophetâ
 Delicti veniam lacrymis, planctûque rogabant.
 Vos autem Jonâ majorem, corde rebelles
 Despiciitis, nullo plangendo piacula fletu;
 Sed procul à monitis surdas avertitis aures.
 Hoc in judicio vobis Regina Sabarum
 Objiciet vestram, crimen damnabile, cordis
 Duritiem: Salomonis enim hæc oracula Regis
 Auditum venit, longo jactata labore,
 Ex tam disjunctis Auroræ finibus: atra
 Vos contrâ caligo premit, spernatis ut illa,
 Quæ vobis præsens major Salomone Magister
 Explicat. O rigidum, mens obdurata, flagellum!
 Hoc illos plerumque ferit, qui sæpe vocati
 Despiciunt monitoris opem. Dulcissime Jesu!
 Noli salvificum tantâ caligine nobis
 Obscurare diem: refove cor, dumque resistit
 Spiritui sancto, sacris confige sagittis,
 Judiciûque metu domitos converte rebelles,
 Atque salutiferis animorum contere petras
 Fulminibus. Stygii decrescant regna Tyranni;
 Innumeris verò populis accrescat Olympus.
 Sub sermone sacro Christi sanctissima Mater
 Confociata suis, quos suavi nomine Fratres
 Appellare solet, coram perhibentur adesse:
 Sed Salvator ait, manibus monstrando fideles
 Discipulos: Hi sunt, quos arbitror esse sororum

Matt.
12.

G

Et

Et fratrum matrisque loco, quicumque fideles
 Corde voluntatem Cœlestis Patris adimplent
 Ex hac finali sacræque coronide, magni,
 Quo Dominus quoscunque probos dignatur, am
 Copia colligitur: Matri, quam totus amabat,
 Assimilat cunctos, qui sunt ex corde fideles,
 Hinc fidamus ei, qui talia signa paterni
 In nos affectûs toties monstravit: & inde
 Nunquam, fatalis dum nos vocat Arbiter ur
 Mordicus hanc fragilem vitam retinere petam
 Sed Patris amplexu freti conemur abire
 Promptius, & solidam moriendo acquirere pacem

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO SEXTA.

S. LUCAS CAP. II.

Et cum loqueretur, rogavit illum quidam Phariseus, ut prand
 ret apud se. Et ingressus recubuit. Phariseus aut
 cepit intra se reputans dicere, quare non baptizatus es
 ante prandium. Et ait Dominus ad illum: Nunc vos Phari
 sæi, quod deforis est calicis & catini, mundatis; quod
 tem intus est vestrum, plenum est rapinâ & iniquitate &

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, à quodam Phari
 sæo ad prandium invitatus, inter comedendum Phariseorum
 Legis peritorum, & Scribarum vitam & mores acerrimè
 stringit; mensæque sublatâ, eadem ad populum concionem
 reperit

Se gravibus plerumq; viri, qui vera loquuntur
 Exponunt odiis: dum Christus amabile verum
 Prædicat, assurgunt sermonis acumine puncti
 In rabiem tacitam Scribæ, perguntque dolores
 Conceptumque dolum blando prætexere vultu
 Non secus aulæis domuum cariosa teguntur